

اوکراین:

نه ناتو، نه پوتین!

هیچ جنگی، مگر جنگ طبقاتی!

چرا مبارزه ۳۰ ساله برای کنترل اوکراین، یکباره به جنگی تمام عیار به سراسر قلمرو آن کشیده شد؟ درست به همان دلیلی که هزینه‌های زندگی در سرتاسر جهان سر به فلک کشیده است. رکود سیستم سرمایه داری به معنای عمیق‌تر شدن بحران اقتصادی ست که تنها به دلیل همه‌گیری کرونا نبوده است.

برای بیش از ۳۰ سال، اوکراین شاهد جنگ قدرت بین دو گروه اصلی زبانی بوده است. تعداد تقریباً ۴۰ الیگارش این دو گروه، اکثر ثروت رو به زوال این کشور را تحت کنترل خود دارند. در پشت جناح‌های درگیر، هر دو امپریالیسم غرب و روسیه صف آرایی کرده‌اند. پس از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی، پیمان ناتو از ۱۷ کشور به ۳۰ کشور گسترش یافته و تانک‌های خود را درست در مقابل درب ورودی روسیه، در کشورهای بالتیک پارک کرده است. از سال ۲۰۰۴، ناتو و اتحادیه اروپا در تلاش هستند تا اوکراین را به حوزه نفوذ خود بکشانند. در سال ۲۰۱۴، پس از واقعه میدان کیف که با حمایت غرب به سرنگونی رئیس جمهور طرفدار روسیه منجر شد، پوتین وارد عمل شد. او به جدایی طلبان روسی در دونباس کمک کرد و کریمه را «دوباره» تصرف کرد. قصد او این بود که اوکراین را ضعیف نگه دارد، اما پشتیبانی تسلیحاتی ناتو، به ارتش این کشور نیروی جدیدی داد. از این رو، با تقویت آن، منجر به بحران فعلی شد.

در مقابل درخواست‌های غرب مبنی بر خروج نیروهای روسیه، پوتین نیز خواستار عدم ملحق شدن اوکراین به ناتو شد. برآورده نشدن درخواست‌های طرفین از همدیگر، منجر به تصمیم پوتین برای حمله شد. شهروندان اوکراین «تلفات جانبی» سیستم سرمایه داری غرق در بحران هستند. هیچ یک از طرفین، دیگر جایی برای امتیاز دادن ندارد. ما در آستانه مرحله جدیدی از بحران و تاریخ هستیم. این یک «جنگ سرد» جدید نیست، بلکه پیش‌درآمد چیزی بسیار خطرناک تر می‌باشد. پوتین قبلاً به غرب یادآوری کرده بود که روسیه یک قدرت هسته‌ای است. او در روز اول تهاجم این کشور، پرخاشانه گفت که هرگونه تلاش غرب برای مداخله، عواقبی خواهد داشت «که جهان هرگز ندیده است».

بحران در اوکراین همچنین بر تثبیت صف آرایی امپریالیستی تأکید می‌کند که از سال ۲۰۲۰ به سرعت در حال شکل‌گیری ست. در این بحران، ایالات متحده توانسته است اروپا را (با اکراه) مجبور کند تا خط او را دنبال کند. اعلام آلمان مبنی بر معلق کردن نورد استریم ۲، یک پیروزی برای ایالات متحده است. در سوی دیگر، چین و روسیه قراردادهای تجاری امضا کرده‌اند که روسیه سوخت اصلی چین را تامین خواهد کرد. به طور قابل توجهی، تجارت روسیه و چین در حال حاضر ۸۹ درصد به یورو انجام می‌گیرد و نه به دلار، که ضربه ای به اهرم آمریکا بر آنها است. این جدایی اقتصادی راه را برای رقابت حتی بیشتر هموار می‌کند. در سال ۲۰۲۰ روسیه و چین برای اولین بار در مانورهای نظامی مشترک شرکت کردند که بخش اعظم شرق اقیانوس آرام نزدیک به ژاپن را در بر گرفت. صحنه برای یک جنگ امپریالیستی گسترده تر آماده می‌شود که آینده بشریت را حتی شدیدتر از تغییرات آب و هوایی تهدید می‌کند.

کارگران چگونه می توانند جلوی فرورفتن به این ورطه خطرناک را بگیرند؟ علیرغم شجاعت بسیاری از تظاهرکنندگان «نه به جنگ» در روسیه، به نظر نمی آید که چنین امری، تنها با برگزاری تظاهرات ممکن باشد. تظاهرات سال ۲۰۰۲ علیه جنگ عراق بزرگترین تظاهرات در تاریخ بریتانیا بود، اما با این وجود جنگ شد. با این حال نشان داد که میلیون ها نفر دروغ های رسمی را نپذیرفته اند. ما باید جنبشی داشته باشیم که بتواند میلیون ها نفر را برای تضعیف قدرت دولتی به اعتصاب سوق دهد. چنین چیزی به این زودی ها شکل نخواهد گرفت، اما ادامه بحران سرمایه داری به معنای بدبختی بیشتر برای کارگران در همه جا است. مبارزه علیه این روند رو به زوال، باید جنبشی را بوجود آورد که تشخیص دهد ما در بهترین دنیاهای ممکن زندگی نمی کنیم، بلکه در دنیایی زندگی می کنیم که برای امروز فقر و برای فردا جنگ امپریالیستی ارائه می کند. کارگران در سراسر جهان از ایران تا ایالات متحده، برای یافتن راه مبارزه و اشکال مستقل هماهنگی، شروع به تلاش کرده اند. این یک شروع است. با این حال، آنچه مورد نیاز است، یک قطب نمای سیاسی ضد سرمایه داری است که بتواند کارگرانی را که می بینند سرمایه داری آینده ای جز بدتر شدن ارائه نخواهد کرد، متحد و سازماندهی کند. این به سرعت محقق نخواهد شد و با موانع زیادی مواجه است، اما بحران سرمایه داری که اکنون چندین دهه ادامه دارد، فاقد هر گونه راه حل می باشد. فقط طبقه کارگر در سطح جهانی می تواند جامعه ای بدون دولت، ناسیونالیسم، استثمار و جنگ برپا کند.

جهانی برای فتح!

هیچ جنگی، مگر جنگ طبقاتی!

لطفا برای اطلاعات بیشتر راجع به سیاست های

گرایش کمونیست انترناسیونالیستی

با آدرس های زیر تماس بگیرید

Address

BM CWO, London, WC1N 3XX

uk@leftcom.org

<http://www.leftcom.org>

